

Tájékoztató
a Pilisi Parkerdő Zrt. 2017. évben tervezett
erdőgazdálkodási tevékenységeiről,
az átfogó erdőgazdálkodási tevékenység ismertetése,
továbbá Majosháza Község településsel határos,
fokozottan látogatott erdőterületekről

**Tájékoztató a Pilis Parkerdő Zrt. 2017. évben tervezett erdőgazdálkodási tevékenységek
Majosháza közigazgatási határához tartozóan:**

Tervezett erdőművelési munkák:

Talajelőkészítés (bozótirtás, pásztázás, padkázás, gyökérszaggatás akácosban, mélyszántás, tárcsázás, gödörfúrás stb.)	Erdősítés (csemeteültetés, makkvetés, dugvány stb.)	Folyamatban lévő erdősítések ápolása (kapálás, sarlózás, sarjleverés, kaszálás, gépi ápolás stb.)	Befejezett erdősítések ápolása
hektár			
		9	

A Pilisi Parkerdő Zrt. erdőgazdálkodási tevékenységének átfogó ismertetése

ERDŐFELÚJÍTÁS

Az erdőtörvény – valamint az egyes erdőrészekre vonatkozó erdőterv – szerinti erdőfelújítás történhet mesterséges vagy természetes úton. Mesterséges erdőfelújítás esetén a szaporítóanyagot (mag, csemete) mesterségesen vetjük, ültetjük el a területen, ez általában fafajcsere esetén - nem őshonos faállományok kitermelését követően történik meg.

A mesterséges **erdősítések** elvégzése során a kitermelt (vagy kipusztult) faállomány helyén magvetéssel, csemete- vagy dugványültetéssel gondoskodunk a faállomány újbóli létrehozásáról. Erdősíthetünk a tavaszi (március-április), illetve az őszi (szeptember-november) erdősítési időszakban, kézi eszközök, elsősorban speciális erdészeti ékásó segítségével, valamint ültetőgépek alkalmazásával is.

A természetes felújítás két módon történhet, mindkét esetben a területen lévő faállomány utódai alkotják az új erdőt. Magról történő természetes felújítás esetén az idős faállomány magjaiból fejlődő csemete növekedését biztosítjuk, akácok esetében a gyökerek megszagatásával gyökérsarjról újítjuk fel az erdőt, majd biztosítjuk a fiatal erdő növekedésének feltételeit. A Parkerdő erdőállományainak döntő hányada őshonos fafajokból álló természetszerű erdő, amely a természetes felújításra alkalmas. Gazdálkodásunk alapelve ezért a természetes felújítás lehetőségeinek maximális kihasználásán alapuló természetszerű erdőgazdálkodás.

A Pilisi Parkerdő Zrt. területén – a faállomány viszonyoknak köszönhetően – az erdőfelújítások 70 %-a magról történő természetes felújítás útján történik.

A szakszerű erdősítés előfeltétele a kellően előkészített terület. Megfelelő **talajelőkészítés** esetén az ültetett szaporítóanyag megmaradási esélye nagyobb, hiszen a tápanyagellátás és vízháztartás feltételei jóval kedvezőbben alakulnak. Talajelőkészítéskor pásztaát, padkát vagy ültetőgödrt készítünk a talajfelszín részleges megbontásával, elsősorban kézi eszközökkel. Esetenként azonban teljes talajelőkészítésre is sor kerül – ekkor a tuskók is eltávolításra kerülnek a vágásterületről, ezt gépi mélyforgatás, tárcsázás követi. Speciális talajelőkészítési tevékenység még az idős állományok alatt elvégzett bozótirtás, mely során a természetes úton, magról kelt csemetét akadályozó fa- és cserjefajokat távolítjuk el a területről.

Mind az ültetett csemetéknek, mind a természetes újulatból származó fiatal fákaknak szükségük van arra, hogy megfelelő fejlődésük érdekében ún. **ápolási** munkákat végezzünk. A művelet során a főfafajok minőségi válogatása alapelv kell, hogy legyen. Ez alatt a minőségi törzsnevelést hátráltató kevésbé előnyös alakú faegyedek eltávolítása értendő, az erdőnek már ebben a fiatalos szakaszában is.

Az ápolások során a gyomkonkurencia, a kúszónövények (szeder, iszalag) és a fás szárú elegendő fajok, cserjék visszaszorítása a fő cél, annak érdekében, hogy az erdősítés fő fafaját fejlődésében, növekedésében segítsük. A munkák adott esetben – elsősorban az időjárás függvényében – akár kétszer is elvégzendők.

A folyamatban lévő erdősítések ápolása lehet kapálás, sarlózás, kaszálás, sarjleverés és gépekkel történő ápolás egyaránt.

Az erdősítés fejlődése során meghatározott idő, fafajtól, termőhelyi adottságoktól függően 3-10 év múlva eléri azt a műszaki állapotot, amikor ún. befejezett erdősítéssé válik, azaz „kész” erdő lesz belőle. Magassága ebben a korban legalább 1,5 m, és a talajfelszín kellő borítása, árnyalása is biztosított a fákak megfelelő egyedszáma révén. A fiatalos viszont még ekkor is

– igaz, visszafogottabb mértékű – ápolásra szorul, mely során biztosítani kell a főfafajok folyamatos előnyét a kísérő fafajokhoz képest. Ezt a munkaműveletet **befejezett erdősítések ápolása** névvel illetjük.

Az összefoglaló néven erdőművelési feladatoknak nevezett munkák – szorosan kapcsolódnak az elvégzett és tervezett fakitermelési feladatokhoz.

FAKITERMELÉS

Az erdők felújítása történhet fokozatos felújítógátás vagy szálalógátás, illetve tarvágás után. **Fokozatos felújító, szálalógátás** esetén az idős állomány kitermelése több ütemben, évekig is eltarthat. A területen először a faállomány **bontását** végezzük el, melynek célja, hogy a csírázó magból fejlődő új facsemetéket fokozatosan egyre nagyobb növőtérhez és fényhez juttassuk. Miután a csemeték elérték a megfelelő méretet, a **végvágással** eltávolítjuk a még lábon álló öreg faegyedeket, biztosítva ezzel a fiatal faegyedek további fejlődését. A felújítógátások különleges esete az ún. **szálaló vágás**, amikor az erdők természetes úton történő megújítása egy adott területen legalább három évtized alatt megy végbe.

A leggyakoribb erdőfelújítási módszer a természetes felújítást biztosító **fokozatos felújító vágás**. A felújító végvágás utáni kép ugyan bizonyos esetekben hasonlíthat a tarvágáshoz, alapvető különbség azonban, hogy végvágás után a területen már megtalálhatóak az eredeti állomány genetikai készletét hordozó fiatal facsemeték (újulat).

Az erdő megfelelő, egészséges fejlődése érdekében a növekedés során törzsszámcsökkentő beavatkozásokra, ún. **tisztításokra, gyérítésekre** (nevelő vágásokra) van szükség. A gyérítésekkel az egészséges, életerős egyedek, értékes elegyfajok fejlődését segítjük azzal, hogy a megfelelő növekedésüket akadályozó faegyedeket eltávolítjuk.

Középkorú és idős erdőkben is sokféle szükségesek az ún. **egészségügyi termelések**. Az ilyen jellegű munkával érintett erdőrészekben kizárólag a korhadó, kiszáradt fákat távolítjuk el a szükséges mértékig. E munkák révén megakadályozhatjuk a kártevők terjedését, egyúttal csökkenthetjük a fák kidőlése által okozott esetleges károk, balesetek valószínűségét.

A **szálalás** az örökerdő-gazdálkodással kezelt erdőrészekben általában a fák 5 évente ismétlődő, szálankénti, illetve csoportonkénti kitermelése oly módon, hogy az egész faállomány szerkezetében lényegi változás nem áll elő. Az örökerdő-gazdálkodás során összekapcsolódik a kitermelés, a felújítás és a nevelés. Örökerdő-gazdálkodást csak olyan erdőrészekben tervezünk, ahol a megfelelő feltételek rendelkezésre állnak (öshonos fafajokból áll, kedvező terepviszonyok vannak, a megfelelő erdészeti feltártság rendelkezésre áll, vagy megteremthető). Az örökerdő-gazdálkodás lényege, hogy nincs tar- vagy végvágott, nagy fák nélküli vágásterület.

Tarvágást csak a mesterségesen vagy sarjról felújítható fafajok (pl. akác) állományai esetében alkalmazunk, mert más módon a következő erdőgeneráció jó minősége nem biztosítható. Ekkor az idős faállomány egyetlen beavatkozással kerül az adott területen letermelésre, melyet jellemzően mesterséges erdősítés (magvetés vagy facsemete ültetés) követ, elsősorban abból a célból, hogy a hazai természetes öshonos erdőtársulásokat rekonstruáljuk, vagy esetleg a megváltozott termőhelynek megfelelő fafajokat ültessünk. Védett, Natura 2000 területen az idős fák 5-10 %-a egyáltalán nem kerül eltávolításra, kisebb facsoportok, sávok biztosítják a tájképi értékek megőrzését.

Közelítőnyomok: Az örökerdő-gazdálkodással érintett erdőrészekben hagyományos véghasználatok (tarvágás, vagy végvágás), illetve vágásterületek nem keletkeznek, többkorú faállomány jön létre. Ennek következtében a fakitermelés során a gépeknek előre kijelölt,

állandó nyomvonalakat kell használni, hogy a későbbiekben a többkorú faállomány (csemeték, fiatal, középkorú, idős faegyedek) sérülései elkerülhetők legyenek, illetve a vágásterület nélküli gazdálkodás bonyolult, „kertészkedő jelleggel” végzett beavatkozásaihoz megfelelő hálózatot biztosítson, azaz a terület legnagyobb része elérhető legyen a gépek hatótávolságán belül (20-35 m).

A közelítőnyomok a faállomány méreteitől, terepi adottságaitól függően egymástól 35-70 m távolságban kialakított 2-4 m széles nyomok, melyekről a fák eltávolításra kerülnek, lejtirányban futnak. A nyomokra semmi nem kerül, a növényzet akadálytalanul benőheti, és mivel tuskós terep, továbbá a vonalvezetésük lejtirányú, ezért autós, kerékpáros közlekedésre alkalmatlanok. A közelítőnyomot a növényzet aránylag gyorsan benövi, ezért időszakonként szükség lehet a növényzet visszavágására. A közelítőnyom-hálózat kialakítása alapfeltétele a tarvágások, végvágások nélküli örökerdő-gazdálkodásnak, ez biztosítja a munkák elvégezhetőségét a vágásterületek hiányában. A közelítőnyomok kialakítása során a szakemberek a védendő természeti értékeket figyelembe veszik.

A fakitermelési munkák pontos ütemezése mindig az időjárás függvénye, elvégzésük január-március hónapok között és október-december hónapok közötti időszakban várható.

A fakitermelések után sem áll le a munka az erdőben. A vegetációs vagy növekedési időszakban végzett erdősítési, erdőápolási munkák kevésbé látványosak, de az erdő élete, fejlődése szempontjából meghatározóak.

Hasonlóképpen kevésbé látványos a Parkerdő ún. **PARKFENNTARTÁSI-KÖZJÓLÉTI** tevékenysége, mely az egyes kirándulóhelyek, letelepedők, turistautak, szálláshelyek fenntartását, fejlesztését és egyéb, a turisztikával összefüggő feladatokat foglalja magában. A kirándulni, pihenni vágyók igen nagy számban keresik fel a környező erdőket, emiatt különösen fontos, hogy ezen igények is megfelelő szinten legyenek kielégítve. A Parkerdő parkfenntartási feladatait jelenleg szinte teljes egészében saját forrásból végzi el.

A letelepedőhelyek berendezései (padok, asztalok, táblák, egyéb építmények) rendszeres karbantartást igényelnek. Folyamatosan gondoskodunk a keletkezett hulladék elszállításáról, illetve a kapcsolódó turistautak, sétautak fenntartása és tisztítása is feladatunk. A szeméthyűjtés és az illegálisan kihelyezett hulladék elszállítása még mindig a legnagyobb ráfordítást jelenti társaságunknak, mely költség évről-évre növekvő tendenciát mutat 50-60 millió Ft-os nagyságrendben.

Tájékoztató Majosháza község településsel határos, fokozottan látogatott erdőterületekről

1. Erdei hulladékgyűjtők:

Napjaik aktuális problémája az erdőben, letelepedőhelyek környezetében található hulladékgyűjtők fenntartása. Talán nem szükséges külön megindokolni, miért érthetetlen - nem csak - az erdészek számára az a jelenség, amikor az erdőben kirándulók, túrázók magukkal hozott útravalók maradványait, csomagolóanyagokat – a kihelyezett szemétygyűjtőkben helyezik el, ahelyett, hogy azt hazavinnék, úgy, ahogy el is tudták hozni. A szemétygyűjtők rendszeres ürítése, a keletkezett hulladék elszállítása jelentős anyagi ráfordítással jár, de ami ennél is fontosabb, hogy a szállító gépjárművek üzemanyag felhasználása többlet energia felhasználást jelent, s így környezetvédelmi tényező is. Ha a hulladék nem maradna az erdőben, az ilyenfajta káros üzemanyag kibocsátás elkerülhető lenne, és energiát lehetne megtakarítani. További probléma a kihelyezett hulladék okozta higiénias fertőzés veszélye.

A célunk tehát, az **erdei szemétygyűjtők fokozatos felszámolása**, ami természetesen csak lépésről-lépésre haladva, folyamatosan képzelhető el, továbbá a lakosság szemléletformáló tájékoztatása mellett tervezzük bevezetni. A tervezett megszüntetés fokozatos, ami azt jelenti, hogy a munkát az utaktól távolabbi, ritkábban látogatott helyszíneken kezdjük el és a legforgalmasabb, legsűrűbben látogatott letelepedőhelyek környezetében tervezzük a legtovább fenntartani az eddigi rendszert. Az időbeli ütemezés függ a sikeres kommunikációtól, továbbá az önkormányzatok és a civil szervezetek partneri támogatásától is, melyre természetesen számítunk. Az elképzelés nem kizárólag a Parkerdőt érinti, több hazai erdőgazdaság hasonló szemléletváltással kezdett a feladatnak.

2. Zöldhulladék

Másik aktuális problémánk az úgynevezett zöldhulladék kérdése: a kertés házaknál keletkező **zöldhulladékot** sajnos igen jelentős hányadban erdőterületeken helyezi el a lakosság, melyet azután a Parkerdő munkatársai szállíttatnak el a lehetőségeink szerint. A kertben levágott fű, lenyesett ág, lehullott gyümölcs kapcsán sokan azt gondolják, hogy a természetben lebomló anyagokat nyugodtan elhelyezhetik az erdőkben, mezőkön, utak szélén, és ezzel nem követnek el természetkárosítást, ami azonban tévedés! A zöldhulladék illegális elhelyezése éppúgy szabálytalan és büntetendő, mint a kommunális vagy más hulladék lerakása.

Az illegálisan kihelyezett zöldhulladék ugyanakkor komoly veszélyt és problémát jelent az erdőkre, gyepterületekre. A fenyőfélék – főleg elszáradt állapotban – fokozottan tűzveszélyesek, illegális lerakásuk aszályos, forró időszakban könnyen belterületi vagy erdőtüzek okozója lehet. A nagy mennyiségben, egyben lerakott zöldhulladék ugyancsak fokozott tűzveszélyt jelent, mert a végbemenő lebomlási folyamatok öngyulladásához vezethetnek, veszélyeztetve így a környező erdőket.

Jelentős természetvédelmi kockázatot is jelent ez a tevékenység, mivel elősegíti az inváziós növényfajok, így például a bálványfa, továbbá a parlagfű és a japán keserűfű terjedését. A kertekből kikerülve, ezek az agresszív, idegenhonos fajok a főváros környékén még meglévő őshonos védett erdők rovására terjeszkednek, visszaszorításuk nagy erőfeszítéseket igényel. Végezetül, az erdők szélén lerakott zöldhulladék-kupacok miatt a kirándulók sem élvezhetik az erdők eredeti látványát.

3. Belterületi vaddisznók

Több település esetében a lakosságtól éves szinten több bejelentést kapunk a belterületeken a kertekbe bejáró és ott problémákat okozó vaddisznókról. Ez jelenség olyan erdőkkel határos területeken fordul elő leggyakrabban, ahol az elmúlt évtizedekhez képest sok a felhagyott kert, illetve telkek (pl. korábbi vagy jelenlegi üdülőövezet stb.), járatlan bozótosok alakulnak ki, a kerítések elhanyagoltak, vagy nem megfelelőek. Fontos tudni azt, hogy a belterület nem része a vadászterületnek. Sajnos a kutatások és források megállapítják azt, hogy részben ezen okok, továbbá az előző pontokban említett hulladékproblémák miatt is a belterületek egyre vonzóbb környezetet jelentenek a vadállatok számára is.

A zöldhulladék lerakatok például kiváló táplálékforrást jelentenek a vaddisznók számára, így fokozza az állatok belterületen való megtelepedését, állandó jelenlétét. Egy Budapesten végzett kutatás szerint, részben az ilyen táplálékforrások miatt alakult ki a főváros térségében egy **belterületen élő vaddisznó populáció**, amely el sem hagyja a településeket. Ezek a belterületi vaddisznó populációk jellemzően olyan területeket vettek birtokba, mint az elhagyott, bekerített telkek, elhanyagolt vagy felhagyott kertek, gyümölcsösök, bozótos területek, beerdősült telkek.

Itt egyaránt biztosított számukra a búvóhely és a táplálékforrás is, emiatt vissza sem térnek a külterületi erdőkbe. Ezért az önkormányzatok és a lakosság hatékony együttműködésére van szükség annak érdekében, hogy állatok számára vonzást jelentő területek nagysága csökkenjen.

A témával kapcsolatosan honlapunkon részletes tájékoztató található az alábbi elérhetőségen:

http://www.parkerdo.hu/index.php?pg=sub_79

(Gyakran ismételt kérdések a vaddisznóról)

A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal 2016-ban figyelemfelhívó kampányt is indított, melynek célja a lakosság tájékoztatása a következőkről:

Amennyiben a lakók olyan rókát vagy egyéb vadállatot látnak, amely hagyja magát néhány lépésre megközelíteni, vagy támadó magatartást mutat, esetleg róka, vagy más vadállat tetemét megtalálják - akkor a helyileg illetékes állategészségügyi hatóságon, illetve a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal (**NÉBIH**)

Zöld +36 80 263 244

telefonszámán keresztül tehetik meg a szükséges bejelentést.